

Чрезъ това предузятіе придобихъ Сърби-
тѣ още и единъ топъ. Тоя топъ намѣрихъ ти
на единъ каикъ, кой-то идѣше на обкопы-тѣ
въ помощь, и понеже бѣше малко разваленъ,
затова взѣхъ та го поправихъ и стана имъ за
употрѣбление. Вообще да речемъ работы-тѣ имъ
вървѣхъ весма благополучно. Чрезъ таковъ единъ
вѣсть за тажъ благополучнъ побѣдъ, коя стана
недалеко отъ границъ-тѣ Аустрійскъ, дойдохъ
много бѣжанцы сѣрбски, кои-то бѣхъ забѣгнали
въ Сремъ и Банатъ (въ Аустрію). Стоянь Чу-
пичъ, по-преди войвода въ Мачвѣ, Петъръ Мо-
леръ, сыновець на архимандритъ-тѣ Рувима,
Симионъ Ненадовичъ, сынъ Алексовъ, Бая Бо-
гичевичъ, сынъ на оногова Антонія, кой-то бра-
ни толкова юначко Лозницъ, Павель Цукичъ,
по преди извиканъ като хайдутинъ а после вой-
вода подъ Кара Георгія, и кнезове-тѣ Милое
Теодоровичъ, Максимъ Рашковичъ, и много
други отлични человекы появихъ ся сега въ
отечество-то си съ дружины-тѣ си, оружие-то
си, и подигнахъ тутакси свои-тѣ привѣрженицы
и землѣцы на бунъ.

Сега немаше Милошъ почти никаквы мжи,
за да очисти Вальво отъ Турцы-тѣ. Той отиде
на единъ тѣхенъ обкопъ, кой-то бѣхъ на Колу-
баръ рѣкъ направилы, и като го видѣхъ че но-
си още и топъ подиръ си, разбѣгахъ ся въ сж-
щъ-тѣ минутѣ всички. Милошъ пакъ нерачи да
ги гони и само каза: „*Слава Богу та ти избѣ-
гаха всички!*“ Чрезъ тоя успѣхъ подмлади ся
сила-та Милошева и дружина-та му стана много
по-дързновена нежели преди, а Турцы-тѣ на-
противъ отъ него горко застрашени. Милошъ